

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20267/2022
28.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца – противтуженог АА из ... и тужиља мал. ББ и мал. ВВ, обе из ..., чији је законски заступник отац АА, кога заступа Марина Перић, адвокат из ..., против тужене – противтужиле ГГ из ..., коју заступа Никола Столић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права и законског издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 332/22 од 29.07.2022. године, у седници одржаној 28.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене – противтужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 332/22 од 29.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П2 178/20 од 22.03.2022. године, исправљена решењем истог суда П2 178/20 од 24.08.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца – противтуженог АА па се мал. ББ рођена ...2006. године и мал. ВВ рођена ...2011. године поверавају АА као оцу на самостално вршење родитељског права са адресом пребивалишта деце у ... ул. ... бр. ... Ставом другим изреке, уређен је начин одржавања личних односа мал. ББ и мал. ВВ са туженом – противтужилом као мајком ГГ на такав начин што ће сваког викенда почев од петка од 17 часова па до недеље до 17 часова, сваког другог дечјег рођендана, верског и државног празника, те 10 дана зимског и 15 дана летњег распуста мајка децу преузимати и враћати на адресу оца. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена – противтужилца да на име доприноса за издржавање своје деце месечно плаћа укупно износ од 20.000,00 динара од тога мал. ББ износ од 12.000,00 динара, а мал. ВВ износ од 8.000,00 динара почев од 31.07.2020. године, као дана подношења тужбе, па све док за то постоје законски услови, уплатом на рачун оца и законског заступника малолетне деце АА до 05. у месецу за текући месец, а доспеле месечне износе одједном са законском затезном каматом на доспели месечни износ почев од 06. у месецу па до исплате. Ставом четвртим изреке, тужбени захтев тужене – противтужилце којим је тражила да се малолетна ББ и малолетна ВВ повере њој на самостално вршење родитељског права, да се уреди начин одржавања личних односа

малолетне деце и тужиоца – противтуженог као оца, као и да се тужилац – противтужени обавезе да доприноси издржавању малолетне деце, се одбија. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 332/22 од 29.07.2022. године, жалба тужене – противтужиле је одбијена, а пресуда Основног суда у Руми П2 178/20 од 22.03.2022. године, исправљена решењем истог суда П2 178/20 од 24.08.2022. године у побијаном делу одлуке у коме је уређен начин одржавања личног контакта између тужене – противтужиле и тужила мал. ББ и мал. ВВ и у делу у коме је обавезана тужена – противтужила да доприноси издржавању мал. ББ и мал. ВВ, потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена - противтужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама разлога прописаних одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) па је утврдио да ревизија тужене – противтужиле није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су живели у ванбрачној заједници 15 година. За то време рођено је двоје малолетне деце и то ћерка ББ рођена 2006. године и ћерка ВВ рођена 2011. године. Њихова ванбрачна заједница прекинута је ...2020. године. Тужилац живи у ... у очевој кући са својом малолетном децом, родитељима и сестром који му пружају помоћ у брзи о деци. Домаћинство се бави пољопривредом, обрађује 9 хектара земље а баве се и сточарством – узгојом говеда и од тога остварују приход од 1.000.000,00 динара годишње од чега се издржавају. Тужена живи у ..., у кући површине 150м² која је власништво њеног оца, са родитељима и братом. Отац тужене је земљорадник, мајка и брат су запослени а и тужена је запослена и месечно зарађује 50.000,00 динара. У обавезама кућних трошкова учествује око 5.000,00 динара а личне потребе је определила на износ од 5.000,00 до 7.000,00 динара месечно. Ћерка странака малолетна ББ похађа први разред средње школе, а малолетна ВВ четврти разред основне школе. Првостепени суд је утврдио да су потребе за малолетну децу у погледу хране, уџбеника, школске опреме, гардеробе, обуће и средства за хигијену процењене на месечном нивоу и то за малолетну ББ око 26.000,00 динара, а за малолетну ВВ око 20.000,00 динара.

При овако утврђеном чињеничном стању, имајући у виду налаз и мишљење водитеља случаја Центра за социјални рад у Пећинцима и вољу деце да живе заједно и да живе са оцем, првостепени суд је одлучио да се малолетна деца парничних странака повере оцу на самостално вршење родитељског права, а да се лични контакти између мајке и малолетне деце одржава на начин наведен у изреци под ставом два првостепене пресуде. Обавезао је тужену – противтужилу као мајку да на име доприноса за издржавање малолетне деце плаћа укупно 20.000,00 динара и то за малолетну ББ 12.000,00

динара а за малолетну ВВ 8.000,00 динара с тим да доспеле рате исплати одједном. Тужилац – противтужени има добре услове за живот малолетне деце, помажу му његови родитељи и сестра, деца имају своју собу, осећају се пријатно у том домаћинству. Закључено је да је у најбољем интересу малолетне деце да остану да живе код оца у његовом домаћинству и домаћинству деде и бабе, а да се модел у погледу виђања и одржавања личних односа спроведе на начин како је предложено од стране водитеља случаја Центра за социјални рад.

Одлучујући о жалби тужене – противтужиље другостепени суд је у свему прихватио разлоге које је дао првостепени суд како у погледу одлуке о поверавању деце ради вршења родитељског права на страни тужиоца – противтуженог, тако и у погледу одржавања личних односа између малолетне деце и тужене – противтужиље као мајке. При томе је оцењено да је првостепени суд правилно определио и доприносе које треба да даје тужена – противтужиља везано за издржавање малолетне деце, при чему је закључено да су потребе малолетне деце правилно опредељене и да је тужена – противтужиља у могућности да даје опредељене износе издржавања.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови утврдили чињенично стање у овој правној ствари. Прибављен је извештај од стране надлежног Центра за социјални рад при чему је утврђено да је у интересу малолетне деце да буду поверена оцу ради вршења родитељског права. У погледу одржавања контаката тужене са малолетном децом Центар за социјални рад је дао предлог како би требало да се остварује то виђање које би било најадекватније за малолетну децу а да им то не би представљало већи напор с обзиром да оба детета иду у школу. Тај предлог нижестепени судови су оценили у контексту осталих изведених доказа и прихватио га налазећи да је такав начин и временски интервал одржавања контаката за сада најбољи и у интересу малолетне деце, а што прихвата и Врховни касациони суд. Даље, нижестепени судови су закључили да је износ који тужена треба да плаћа на име доприноса за издржавање малолетне деце реално опредељен све у складу са потребама малолетне деце и могућностима тужене – противтужиље с обзиром да иста ради и зарађује око 50.000,00 динара месечно.

Наводима из ревизије тужене – противтужиље не доводи се у питање правилност нижестепених пресуда. Тужена истиче да је начин одржавања личних односа између малолетне деце и ње као мајке, требало уредити тако што би деца боравила код ње сваког викенда у опредељеном времену. Међутим, водитељ случаја у Центру за социјални рад је имао у виду све те околности, а осим тога чињеница је да би одлазак малолетне деце код тужене – противтужиље као мајке ради одржавања личних односа, у овом узрасту био пренапоран за њих. Опредељење да сваког другог викенда у одређеном времену бораве код мајке је правилно одређено и да је то у најбољем интересу малолетне деце јер би у супротном уколико би деца сваког викенда одлазила ради одржавања личног контакта са мајком у домаћинство где иста живи, деца у извесном смислу временски била растрзана и то би у овом њиховом узрасту било велико оптерећење. Стога се наводи тужене – противтужиље у том смислу изнети у ревизији не могу прихватити као оправдани.

Правилно су нижестепени судови определили и висину издржавања коју је у обавези да плаћа тужена – противтужиља као део доприноса за издржавање малолетне деце. У овом случају ради се о обавези издржавања па суд не може прихватити предлог тужене – противтужиље да јој се омогући да заостале рате на име издржавања за малолетну децу плати у року од једне године и да то не би штетило интересу малолетне деце. Уколико се тужена – противтужиља у самом поступку реализације исплате тих обавеза договори са законским заступником малолетне деце и малолетном децом, начин плаћања заосталих рата може се регулисати у извесном смислу на другачији начин, с тим да се не може дирати у питање угрожавање егзистенције малолетне деце због одуговлачења исплате заосталих рата.

Остали наводи из ревизије нису таквог значаја да могу довести до другачије одлуке суда.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Правилно је нижестепени суд одлучио о трошковима поступка јер члан 207. Породичног закона даје могућност да суд по слободној оцени може одлучити о томе да свака странка сноси своје трошкове поступка, што је у извесном смислу у складу и са интересима малолетне деце. Како тужена - противтужиља није успела у ревизији то нема ни право на накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Јасмина Стаменковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић